

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Capitvla Libri Primi De Religiosa Vita beatissimi Imperatoris Constantini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ
εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου τῆ βασιλέως λόγος δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ
Κωνσταντίνου τῆ βασιλέως λόγος πρῶτος.

- α' Προϊμιον πρὸς τῆς Κωνσταντίνου τελουτῆς.
β' Περὶ ἡῶν αὐτῆ βασιλευσάντων ἐπὶ προϊμιον.
γ' Περὶ Θεῶν ἡμῶν βασιλεῖς εὐσεβεῖς, καὶ ἀπολυτῶν τυράννων.
δ' Ὅτι ὁ Θεὸς Κωνσταντίνον ἐτίμησεν.
ε' Ὅτι ἐβασίλευσε μὲν ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη μοναρχήσας. ἔζησε δ' ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα.
ς' Ὅτι Θεὸς μὲν δ' ἔλθῃ ἦν, ἐθνῶν δ' ἐνικητῆς
ζ' Πρὸς Κορον τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνων σύγκρισις.
η' Οὐκ ἔστι οἰκισμένης πάσης σχεδὸν ἐκράτησεν.
θ' Ὅτι ἡὸς βασιλέως εὐσεβεῖς, καὶ ἡ οἷς βασιλευσὶ κατέλιπε τὴν δόξαν.
ι' Περὶ τῆς ἀναγκαίαν εἶναι καὶ ψυχροφελῆ τὴν ἰσορίαν ταύτην.
ια' Ὅτι μόνος τὰς Κωνσταντίνου νυκτὶ ἰσόρησε θεοφιλεῖς πράξεις.
ιβ' Ὅτι ὡς Μωϋσῆς ἐν οἴκοις τυράννων ἀνιέτα φησὶ Κωνσταντίνου.
ιγ' Περὶ Κωνσταντίνου πατρὸς αὐτῆ, μὴ ἀναχομιδῆ τῶν πρὸ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν καὶ Μαξιμτιον, ὡς διώξαντες χριστιανούς.
ιδ' Ὅπως Κωνσταντίνου ὁ πατὴρ οὐκ εὐδοκίαν πενίαν ὑπὸ Διοκλητιανῆ, καὶ τὰς θησαυροὺς πηήσας, ἀπέδωκε πάλιν τοῖς πτωχοῖς ἐκαστὸν τὰ χρήματα.
ιε' Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἄλλων διωγμῶ.
ις' Ὅπως Κωνσταντίνου ὁ πατὴρ εἰδωλολατρίαν χρηματισάμενος, τὰς μὲν δύειν θέλοντας ἐξέβαλε. τὰς δ' ὁμολογήσαι πρὸς θεμένους, εἶχεν ἐν Παλατίῳ.
ιζ' Περὶ τῆς φιλοχρήστου αὐτῆ πρὸς αἰετοῦ.
ιη' Ὅτι Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ ἀποδυσαμένων, πρῶτον ἦν λοιπὸν Ἀύγουστον ὁ Κωνσταντίνου, ἐν εὐτεχνία κομῆν.
ιθ' Περὶ τῆς αὐτῆ Κωνσταντίνου νεανία, ἀμα Διοκλητιανῆ τὸ πρὶν εἰς Παλαιστίνῳ πρὸς ἀγρομένου.
κ' Κωνσταντίνου πρὸς τὸν πατέρα διὰ τὰς Ἰππελάς Διοκλητιανῆ ἀναχώρησις.
κα' Τελουτῆ Κωνσταντίνου τὸν ἡὸν βασιλέα Κωνσταντίνου καταλιπόντος.
κβ' Ὅπως Κωνσταντίνου προκομιδῆς, τὰ στρατεύματα Κωνσταντίνου Ἀύγουστον ἀνηγόρευσε.
κγ' Καταστροφή τῶν τυράννων, δι' ὑπομνήσεως ὀλίγης.
κδ' Ὅτι βελήσει Θεὸς, Κωνσταντίνου ἔχει τὸ βασιλεύειν.
κε' Κωνσταντίνου καὶ βαρβάρων καὶ βρετανῶν νίκαι.
κς' Ὅπως Ῥώμῳ ἐλευθερώσαι Μαξιμιλιανῆ πρὸς ἔρητο.
κζ' Ὅτι τὰς τῶν εἰδωλολατρησάντων καταστροφὰς ἐνθυμηθεῖς, μᾶλλον τὸν χριστιανισμόν ἐξελέξατο.

Ecc

- κη' Οπως ευξαμένω, τὴν ὀπίσθιαν ὁ Θεὸς παρέσχε, σωρὸν ἐν φωτὸς ἐν ἑσπέρῳ
σημβείας ἔσσης, κ' γραφὴν τέτω νικᾶν ᾤδων ἔσαν.
- κθ' Οπως ὁ Χριστὸς ἔθεα καθ' ὑπὸς αὐτῶ φανείς, ὁμοιοτρόπῳ ἔσωρὸς σμῆ
κεχεῖται κ' τὰς πολέμους ᾤδων ἔσαν.
- λ' Κατασκήνη ἔσσης αὐτῶ σωρὸς σημεία.
- λα' Εκφρασις σωρὸς ἔσσης σημεία, ὅπως νῦν οἱ Ῥωμαῖοι λάβαρον καλῶσι.
- λβ' Οπως κατήχηθῆς Κωνσταντῖνῳ, τὰς θείας γραφὰς ἀνεγίνωσκεν.
- λγ' Περί τῶν Μαξεντίου μοιχευῶν τῶν ἐν Ῥώμῃ.
- λδ' Οπως ἡ τῆ ἐπάρχης δια σωρὸς ἑαυτὴν ἀνείλεν.
- λε' Αἰτίσεις δῆμος Ῥωμαίων ὑπὸ Μαξεντίου.
- λς' Μαγεία Μαξεντίου, κ' ἐνδεία τρωφῶν ἐν Ῥώμῃ.
- λζ' Ἡτῆ ἐν Ἰταλία Μαξεντίου στρατομάτων.
- λη' Μαξεντίου θάνατος ἐν γεφύρα ποταμοῦ Τιβέριδος.
- λθ' Εἶδος ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνου.
- μ' Περί ἀνδριάδος αὐτῶ σωρὸν καλέχοντος, κ' τῆς ἐπιγραφῆς.
- μα' Ευφροσύνη κ' τὰς ἐπαρχίας, ἔσσης ὄρατος Κωνσταντίνου.
- μβ' Ἐπισκόπων ἡμαί, κ' ἐκκλησιῶν οἰκοδομῶν.
- μγ' Περί τῶν εἰς τὰς πένητας ἐνεργειῶν Κωνσταντίνου.
- μδ' Οπως ταῖς σινοδοῖς τῶν Ἐπισκόπων συμπραξῆν.
- με' Οπως κ' τῶν ἀφρογῶν ἠνεύχθη.
- μς' Νίκαι κ' Βαρθολομαίου.
- μζ' Μαξιμίνου θελήσας ἐπιβλεῦσαι θάνατος, κ' ὄλων ἔσσης ἔσσης ἀποκαλύψαι
Κωνσταντίνου ἔσαν.
- μη' Δεκαετηρίδος Κωνσταντίνου πανήγυρις.
- μθ' Οπως τὴν ἀνατολὴν ἐνακῆχει Δικίννου.
- ν' Οπως ἔσσης Κωνσταντίνου Δικίννου ἐπιβλεῦσαι ἠθέλην.
- να' Δικίννου κατ' Ἐπισκόπων συσκόδοι, ἔσσης σινοδῶν κωλύσεις.
- νβ' Ἐξορισμοὶ κ' δημεύσεις κ' χριστιανῶν.
- νγ' Γνωαῖκας εἰς ἐκκλησίας ἀνδράσιν ἅμα μὴ σινοδῶν ἀφρογῶν.
- νδ' Τὰς μὴ θύνας, ἀφρογῶν ἀφρογῶν, κ' τὰς ἐν Φιλακαῖς, μὴ τρέφεται.
- νε' Περί τῶν Δικίννου ἀφρογῶν κ' πλεονεξιῶν.
- νς' Οτι διωγμὸν ποιῆσαι λοιπὸν ἐπέχειρει.
- νζ' Οτι Μαξιμιανὸς σύριγι κ' σκώληκι δαμασθεῖς, ὑπὸ χριστιανῶν ἐγγραφή.
- νη' Οτι Μαξιμῖνῳ δώξας χριστιανῶν κ' φυγῶν, ὡς οἰκέτης ἐκρύπτετο.
- νθ' Οτι ἐν νόσῳ τυφλωθεῖς Μαξιμῖνῳ, ὑπὸ χριστιανῶν ἐγγραφή.

E J U S D E M
E U S E B I I P A M P H I L I
 C Æ S A R E Æ P A L Æ S T I N Æ E P I S C O P I
 De vita Imperatoris Constantini Libri IV.

*CAPITVLA LIBRI PRIMI DE RELIGIOSA VITA
 beatissimi Imperatoris Constantini.*

- I. Proœmium de morte Imperatoris Constantini.
 II. De filiis ejus Imperatoribus. Adhuc proœmium.
 III. De Deo pios Principes honorante, & tyrannos puniente.
 IV. Quod Deus Constantinum honoraverit.
 V. Quod xxx. quidem annis regnavit: vixit autem plusquam lxx.
 VI. Quod Dei quidem famulus, gentium autem victor fuerit.
 VII. Comparatio ejus cum Cyro Persarum & Alexandro Macedonum Rege.
 VIII. Quod orbem propemodum universum subegerit.
 IX. Quod pii Imperatoris filius Imperium filiis reliquit.
 X. Quod historia hæc necessaria & ad formandos mores utilis sit.
 XI. Quod sola Constantini gesta quæ ad pietatem pertinent narraturus sit.
 XII. Quod Constantinus in tyrannorum ædibus, sicut Moses, educatus sit.
 XIII. De patre ejus Constantio, qui Christianos ut Diocletianus & Maximianus persequi noluit.
 XIV. Quomodo Constantius exprobrata ipsi à Diocletiano paupertate, ærarium impleverit, & postea collatoribus pecuniam reddiderit.
 XV. De persecutione ab aliis concitata.
 XVI. Quomodo Constantius simulans se simulacra colere, eos quidem qui sacrificare parati essent expulserit: illos verò qui se Christianos profiteri maluissent, in palatio retinuerit.
 XVII. De affectu & amore Constantii erga Christum.
 XVIII. Quod post abdicationem Diocletiani & Maximiani, Constantius primus Augustus fuit, numerosa prole insignis.
 XIX. De filio ejus Constantino, qui adhuc adolescens, unà cum Diocletiano in Palæstinam venit.
 XX. Constantinus propter Diocletiani & Galerii insidias ad patrem revertitur.
 XXI. Mors Constantii Constantinum filium Imperatorem relinquentis.
 XXII. Quomodo elato Constantio Constantinus à militibus Augustus appellatus sit.
 XXIII. Interitus tyrannorum brevis commemoratio.
 XXIV. Quod Constantinus Imperium Dei arbitrio sit consecutus.
 XXV. Constantini de Britannis & Barbaris victoriæ.
 XXVI. Quomodo Romam Maxentii tyrannide liberare decreverit.
 XXVII. Quod Constantinus Gentilium interitum considerans, Christianissimum potius elegit.
 XXVIII. Quomodo Deus oranti visionem ostenderit in cælo sub meridiem, crucem videlicet lucidam cum inscriptione, monente ut in hac vinceret.
 XXIX. Quomodo Christus Constantino in somnis visus, præceperit ut signo ad crucis formam facto uteretur in bellis.
 XXX. Fabricatio ejus signi ad crucis similitudinem.
 XXXI. Descriptio signi instar crucis formati, quod Romani labarum vocant.
 XXXII. Quomodo Constantinus Catechumenus factus, sacras Scripturas legerit.
 XXXIII. De adulteriis à Maxentio Romæ perpetratis.
 XXXIV. Quomodo uxor Præfecti pudicitia servandæ causâ mortem sibi conscivit.
 XXXV. Cædes populi Romani jussu Maxentii.

Ecc ij

- XXXVI. Magicæ artes Maxentii, & alimentorum penuria Romæ.
 XXXVII. Maxentii exercitus in Italia superati.
 XXXVIII. Maxentii interitus in ponte Tiberis.
 XXXIX. Ingressus Constantini in urbem Romam.
 XL. De Constantini statua crucem tenente, & de ejus inscriptione.
 XLI. Exultatio provinciarum, & largitiones Constantini.
 XLII. Honores Episcopis delati, & Ecclesiarum exstructiones.
 XLIII. De Constantini in pauperes beneficentia.
 XLIV. Quomodo Synodis Episcoporum interfuit.
 XLV. Quomodo insipientes toleraverit.
 XLVI. Victoriæ de Barbaris relatæ.
 XLVII. Mors Maximiani & aliorum quorum insidias Deo revelante Constantinus de-
 prenderat.
 XLVIII. Constantini decennalia.
 XLIX. Quomodo Licinius Orientem afflixerit.
 L. Quomodo Licinius Constantino insidiatus sit.
 LI. Licinii insidiæ adversus Episcopos, & prohibitio Synodorum.
 LII. Christianorum exilia & proscriptiones.
 LIII. Edictum Licinii ne mulieres una cum viris in Ecclesiam convenirent.
 LIV. Quomodo eos qui sacrificare renuissent, militiâ solvit, & carcere inclusos, de-
 vetuit.
 LV. De iniquitate & avaritia Licinii.
 LVI. Quomodo persecutionem adversus Christianos tandem excitaverit.
 LVII. Qualiter Maximianus fistuloso ac verminante Ulcere perdomitus, pro Christi-
 nis legem scripserit.
 LVIII. Qualiter Maximinus Christianorum persecutor, fugiens servili habitu se ob-
 cultaverit.
 LIX. Quomodo vi morbi excæcatus Maximinus legem pro Christianis dedit.